

Predmet: Fazlija Ajdari i dr. – Gnjilanska grupa

Poslovni broj predmeta: K-Po2 33/10 I K-Po2 43/10

Glavni pretres: 14.05.2010.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka oštećenog Ivice Arsića

Svedok je rođeni brat ubijenog Dragoljuba Arsića. Dragoljub je imao dvoje dece.

Do avgusta 1999. godine svedok je živeo u Gnjilanu/Gjilan. Od optuženih poznaje Ahmeta Hasani. Nisu se družili ali su se znali iz viđenja. Poslednji put ga je video 1993/94. godine dok ga u inkriminisanom periodu nije viđao.

Nakon završetka bombardovanja i povlačenja srpske vojske, javio se strah kod Srba koji su ostali u Gnjilanu/Gjilan. Po gradu su šetali pripadnici OVK. Bili su u različitim uniformama, neki u crnim a neki u maskirnim, i krišom su nosili oružje. Bili su uglavnom mlađi, između 25 i 35 godina, ali je bilo i nekih jako mladih. Uglavnom nisu bili iz Gnjilana/Gjilan već su došli sa strane [iz Makedonije, juga Srbije]. Njihova baza bila je u Domu vojske dok su punktovi bili na različitim mestima u gradu. Srbi su retko izlazili iz kuća zbog straha jer se dešavalo da budu kidnapovani ili ubijeni. Tako su i njegovi rođaci Milorad, Dragan, Zoran i Igor Stanković zatvoreni, ali su kasnije oslobođeni. Njegov brat Dragoljub je često izlazio jer je znao albanski jezik i nije se plašio. Upozoravao ga je da ne izlazi tako slobodno, ali ga on nije slušao. Jednog jutra, 2. avgusta 1999, otišao je kod Srećka [Sretena] Lazića da mu pomogne oko utovara robe iz prodavnice koju je držala jedna Albanica. Trebalo je da se vrate oko podne i da im on (svedok) pomogne oko istovara. Nikada se nisu vratili. Ta Albanica mu je rekla da ih je vozač, koji je bio Albanac, odveo negde. Taj Albanac je radio kao vozač u preduzeću *14. novembar*. Čuo je različite priče o njihovoj sudbini, da su odvezeni u Internat, Mališevo/Malishevë ili Ugljaru/Uglarë, gde su bili smešteni pripadnici OVK. Prijavio je njihov nestanak KFOR-u, OVK-u i Crvenom krstu. Nakon toga je svakodnevno dobijao pretnje. Jednom prilikom su u njegovu kuću došli Albanci u civilu i rekli mu da će osloboditi Dragoljuba ako kupi oružje. Zbog toga je napustio Gnjilane/Gjilan nakon dve nedelje, 17. avgusta.

Dragoljubovi ostaci su pronađeni i njegov sin je dao uzorak za DNK. Posmrtni ostaci su predati porodici 2006. godine na Merdaru. Čuo je da je njegov leš pronađen u kontejneru u gnjilanskoj bolnici, ali ne veruje u to. Tada kada je tih sedam leševa pronađeno, porodica je bila na prepoznavanju i među njima nisu pronašli Dragoljubovo telo.

Ispitivanje svedoka oštećenog Srđana Simonovića

Svedok je sin ubijenog Siniše Simonovića.

Svedok od 1997. godine živi u Nišu, tako da u inkriminisanom periodu nije bio u Gnjilanu/Gjilan. Njegovi roditelji i sestra živeli su u Šilovu/Shillovë kod Gnjilana/Gjilan. Otac Siniša se nije plašio da izlazi iz kuće, uprkos upozorenjima da se ne kreće po gradu. Njegovi (svedokovi) stričevi živeli su u Gnjilanu/Gjilan. Imali su problema sa Albancima, koji su im pretili, a jedan stric je toliko pretučen da nije mogao da se kreće. Čuo je da je njegov otac Siniša otet iz auta, oko podneva 10. jula 1999, u ulici *Abdula Presheva*.

Svedokova majka je saznala da je viđen u Internatu, gde su pripadnici OVK odvodili sve kidnapovane Srbe i tamo ih ispitivali, mučili i ubijali. Istog dana njegova majka prijavila je njegov nestanak. Sinišino telo je pronađeno i identifikovano na osnovu DNK analize. U septembru 2004. godine njegova (svedokova) majka je preuzela posmrtnu ostatku i istog dana je obavljena sahrana u Šilovu/Shillovë.

Ispitivanje svedoka oštećene Grozdane Lazić

Svedokinja je supruga ubijenog Sretena Lazića.

Svedokinja je u inkriminisanim periodu živela sa suprugom i troje dece u Gnjilanu/Gjilan, u ulici Stojadina Trajića broj 5. Njen suprug Sreten [1953.] radio u Duvanskom kombinatu do kraja rata, kada je otpušten od strane Albanaca. On je otet 3. avgusta 1999. godine. Tog dana ga je prijateljica Linka, koja je bila Albanka, pozvala da joj pomogne oko utovara nameštaja. Rekla mu je da joj je direktor preduzeća *16. novembar* dao na korišćenje kamion i vozača i garantovao bezbednost. Kamion je vozio vozač Albanac. Sreten je otišao oko podne zajedno sa Draganom [Dragoljub Arsić] i nikada se više nisu vratili. Linka joj je javila oko pet popodne da je nestao i kamion i Sreten i Dragan. nestanak je prijavila u crkvi i KOFR-u. Nakon otoga je prešla da živi u vikendicu jednog prijatelja, u selu Budriga/Budrikë, 6 km od Gnjilana/Gjilan. Kosovo je napustila 2002. godine i sada živi u blizini Leskovca. Javili su joj da je telo pronađeno 11. novembra [2003.]. Rekli su joj da je ubijen iz vatrenog oružja u predelu glave i da je telo pronađeno u kontejneru u Gnjilanu/Gjilan.

Ispitivanje svedoka oštećene Jordanke Pavić

Svedokinja je supruga ubijenog Borislava Pavića.

Svedokinja je 1999. godine živela sa suprugom u Gnjilanu/Gjilan. Njihov sin je takođe živeo u Gnjilanu/Gjilan dok je kćerka bila u Beogradu. Nakon dolaska KFOR-a situacija za Srbe se pogoršala i zbog straha od Albanaca nisu smeli da se kreću po gradu. Čuli su da su se dešavala kidnapovanja i ubistva. Njen suprug je 24. jula 1999. krenuo na pijacu po namirnice i više se nije vratio. Nekoliko meseci kasnije, jedan Albanac joj je rekao da je Borislav u logoru u Tropoji u Albaniji i obećao da će pomoći da bude oslobođen. Pokazao joj je knjigu sa fotografijama kidnapovanih Srba iz Gnjilana/Gjilan i na trećoj strani je videla fotografiju svog supruga. Pored fotografije bili su navedeni njegovi lični podaci, iako sa sobom nije poneo ličnu kartu kada je krenuo na pijacu. Gnjilane/Gjilan je napustila u aprilu 2000. godine i prešla u Beograd, tako da tog Albanca više nikada nije videla. Borino telo je pronađeno i identifikovano na osnovu DNK analize. Predato je porodici 18. marta 2003. godine, nakon čega je obavljena sahrana. Rekli su joj da je sedam tela pronađeno u bunaru između srpskog i albanskog groblja u Gnjilanu/Gjilan, među kojima je bilo njegovo.

Odluka Veća

Veće je donelo odluku da se obavi veštačenje svedoka saradnika *Božura 50*, radi utvrđivanja kakav je bio stepen duševne razvijenosti svedoka, s obzirom da je on u inkriminisano vreme bio maloletan; radi utvrđivanja da li boluje od neke duševne bolesti, zaostalog duševnog razvoja ili duševne poremećenosti, da li je bilo koje od ovih stanja postojalo kod svedoka 1999. godine i, ukoliko jeste, kako se to odražava na njegovu sposobnost upamćivanja i reprodukcije; radi utvrđivanja karakteristika ličnosti i kako bi se utvrdilo da li je reč o osobi sklonijoj konfabulacijama i lažima; radi utvrđivanja da li optuženi koristi ili je koristio opijate, narkotike i alkohol.

Razdvajanje postupka

Veće je donelo odluku da se postupak razdvoji u odnosu na Shefqeta Musliu, Sadika Aliu, Idriza Aliu, Shemsija Nuhium, Ramadana Halimi, Fazli Ajdari, Rexhepa Aliu i Shaqira Shaqiri [koji se nalaze u bekstvu], te da se postupak protiv njih dovrši u posebnom predmetu.